

NÖVEKEDÉS KRISZTUSBAN

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2021. 01. 24.

Kész-e a szívetek arra, hogy befogadjátok Isten beszédét? Úgy látom, nagyon éhesek vagytok, és az Ige azt mondja, hogy boldogok, akik éheznek és szomjúhozni az igazságot, mert azok megelégtettek. A mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy: Növekedés a Krisztusban. Az elmúlt alkalmon a sáfárságról szoltam, pontosabban arra a részre helyeztük a fókuszot, hogy Isten teremtette a világot, hogy Isten a tulajdonosa ennek a világnak, és mi az Ő sáfárai vagyunk. Most tovább megyünk ezzel az üzenettel, és megnézzük, hogy mi az, amit Isten elvár a sáfároktól. Mit vár el tőlünk, és mi az, amit nekünk tennünk kell ahhoz, hogy be tudjuk tölteni azt az elhívást, azt a feladatot, amire Isten teremtette az embert. Egy kicsit mindig vissza kell térni az alapokhoz, hiszen ha nem az alapokra építünk, hanem a fövenyre, akkor a ház össze fog dőlni. Nézzünk vissza egy kicsit a kezdetekhez.

Isten megteremtette az embert a saját képére és hasonlatosságára, és nagyon fontos megértenünk, hogy Isten szellem, és az ember is szellemi lény. Ez mérőföldkő, amikor az ember megismeri ezeket az alapigazságokat, és új dimenziókat nyit meg az Istennel való kapcsolatunk felé az, amikor megtudjuk, hogy Isten valójában hogyan teremtett bennünket. Nagyon sok ember azt gondolja, hogy az ember csak egy test, és ebben a fizikai, materiális világban képes gondolkodni. De az írás azt mondja, hogy az Igéből tudjuk meg, a tükörből látjuk meg, hogy Isten hogyan teremtett bennünket.

Jakab 1,22–25.

22. Az Igének pedig cselekvői legyetek és ne csak hallgatói, megcsalván magatokat.

23. Mert ha valaki hallgatója az Igének és nem megtartója, az ilyen hasonlatos ahhoz az emberhez, aki tükörben nézi az ő természet szerinti ábrázatát:

24. Mert megnézte magát és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

Az Igét ahhoz hasonlítja Isten, mint amikor természet szerinti ábrázatunkat megnézzük a tükörben. Nagyon érdekes dolog, mert valójában nem látjuk az arcunkat. Senki nem látja a saját arcát. Látjuk a másikat, látom a ti arcotokat, ti látjátok az enyémet. De valójában nem tudjuk, hogy milyen az arcunk. Az arcunkat csak akkor tudjuk meglátni, ha belenézünk a tükörbe. Isten pontosan ehhez hasonlítja az Igéjét. Azt, hogy Isten hogyan teremtette az embert, ugyanúgy a tükörből látjuk meg, mégpedig az Igének a tükéből. Isten Igéje mutatja meg nekünk, hogy kik vagyunk mi valójában. Az Írás így folytatódik tovább:

24. Mert megnézte magát, és elment, és azonnal elfelejtette, milyen volt.

Nagyon sokan vagyunk így, hogy amikor elolvassuk az Igét, az elmondja rólunk, hogy kik vagyunk, hogyan lettünk teremtve, de nagyon hajlamosak vagyunk arra, hogy elfelejtsük, hogy mit láttunk a tükörben. De nézzük meg, hogy mi az, amit nekünk tenni kell.

25. De aki belenéz a szabadság tökéletes törvényébe és meg is marad abban, és nem feledékeny hallgatója, hanem cselekvője is annak, az áldott lesz cselekedeteiben.

Tehát nem elég, hogy csak hallgatjuk, hogy elfogadjuk az Igét, nem elég, hogy megnézzük magunkat a tükörben, hanem meg is kell, hogy maradjunk abban. Istennek határozott célja és határozott terve van minden emberrel. Erre a világra nem született olyan ember, akivel Istennek ne lett volna egy határozott célja, és ne lett volna egy határozott terve. Hogy mi Isten terve minden emberrel, azt az Ő Igéjében közölte velünk. Tehát nem tudjuk meg máshonnan, csak a tükörből, csak az Ő beszédéből, az Ő Igéjéből. Amikor megteremtette az embert, akkor Isten tökéleteset alkotott. Az Ő képére és hasonlatosságára teremtette. Fontos megértenünk, még egyszer mondom, hogy az ember szellemi lény. Ellapozunk az 1Thesszalónika 5,23-hoz, és megnézzük, hogy mit mond rólunk az Írás, hogy Isten hogyan teremtett bennünket. Ez egy annyira alapige, hogy igazából nagy magyarázatot sem igényel, de máris olvasom.

1Thesszalónika 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

Ez az igevers azt mutatja nekünk, hogy az ember hármasság felépítésű. Ez az, amit megint csak a tükörből látunk, megint csak az Igéből látunk, mi ezt nem tudjuk kitalálni, mert ha természetes síkon nézzük, akkor nem látunk mást, csak egy testet. Valójában nem látjuk magunkat soha, mert az igazi valónk, az igazi lényünk a belső emberünk, a szellemünk. Úgy, ahogy Istent sem látta senki, ahogy Isten is szellem, úgy az ember is szellemi lény.

Az embernek van lelke is. Mi a lélek? Az érzelem, értelem, és az akarat összessége. Ez a részünk is egy láthatatlan rész. Tulajdonképpen az ember három részből áll, ebből két rész az, ami teljesen láthatatlan, és amit látunk itt a fizikai valóságban, az pedig a fizikai testünk. Látjuk a lelkünk megnyilvánulásait. Lelkiállapotnak is nevezi ezt a világ. Feltételezhetjük, hogy a lelked jó állapotban van, ha éppen örülsz. Aztán látjuk, amikor szomorú vagy, látjuk, amikor bosszús vagy. Ezek a megnyilvánulások nyilván kifelé, a testünkre nyilvánulnak meg. De valójában az ember egy szellemi lény, és ez a legfontosabb részünk, ez a központi része az embernek. Ezzel a részünkkel az a probléma, hogy az ember ezt nem látja, még csak nem is érzékeli. Ez teljesen a szellemi dimenzióban van. Valójában a szellemünkkel a szellemvilághoz kapcsolódunk, a testünkkel pedig ehhez a fizikai világhoz. A szellemvilág egy valóságos világ. A Biblia azt tanítja, ezt is a tükörből látjuk, ezt is az Igéből tudjuk, hogy minden, ami látható, az a láthatatlanból állott elő. Tehát mindaz, aminek ma látjuk a valóságát, látjuk a fizikai megnyilvánulását, az mind a láthatatlanból állott elő, mind Isten beszédéből jött létre. Nem a semmiből lett – ezt nagyon fontos megérteni –, hanem az Ige által, Isten beszéde által. Az embert ugyanúgy Isten teremtette. Hogyan és hova teremtette az embert? Ezek nagyon-nagyon alapszempontok, ezeket le kell szögezni, és nem árt, ha ebben folyamatosan gyakoroljuk és ismételjük magunkat, mert a hit hallásból, a hallás Isten Igéjéből van, és ez nem az egyszeri hallást jelenti, hanem a folyamatos hallást. Erre időnként emlékeztetnünk kell magunkat, hiszen látjuk, hogy hosszú idő óta keresztény hitben élő, újjászületett hívők elfelejtenek alapigazságokat. Ezekre folyamatosan emlékeztetni kell magunkat, folyamatosan meg kell nézni magunkat a tükörben.

Tehát visszatérve a teremtésre: Isten szelleme és az ember szelleme közösségben volt egymással. Van az öt érzékszervünk, ami a látás, hallás, szaglás, tapintás, ízlelés. Amikor Isten megteremtette Ádámot, nagyon fontos megérteni, hogy a Vele való közösségbe teremtette. Valójában nem csak a természetes dimenzióba látott Ádám, hanem a szellemi dimenzióba is, hiszen Istennel lett közösségbe teremtve. Vele volt közössége. Amíg Istennel járt, addig Isten dicsősége vette körül, és semmi másra nem figyelt, igazából nem is annyira a természetes szemeivel, mint a szellemi szemeivel tekintett magára, és Istenre. Amikor elbukott, és ez a szellemi közösség megszakadt Istennel, akkor az ember leesett a természetfeletti szintről a természetes szintre, és elkezdte természetes szinten látni saját magát. Mit vett észre, amikor természetes szinten nézte magát? Azt, hogy mezítelen. Meztelen volt addig is? Igen, meztelen volt addig is. De addig miért nem vette észre? Azért, mert Istenre tekintett. Azért, mert Istennel volt közössége. Amikor az ember elbukott, amikor Ádám vétkezett, akkor az Istennel közösségbe teremtett szelleme halottá vált. Nem volt élő kapcsolata Istennel. És azért sok hívő nem érti meg az újjászületést, mert annyira természetes síkon gondolkodik. A tükörben tudjuk meglátni az igazságot. Meg kell értenünk először is, hogy mi az a szellemi halál. Mi jelent a szó, hogy halál? Annyit jelent szellemi értelemben, hogy elkülönülés. Amikor már nem az isteni élet árad az ember szellemén keresztül, hanem a gonosz természete került az emberbe. Innentől kezdve elveszítette a természetes látását.

Hogy nevezték még az ószövetségi prófétákat? Látóknak. Azt jelenti, hogy belelátott Isten dolgaiba, bele látott a természetfölötti dolgokba. A 2Királyok könyvében van leírva egy történet Elizeusról és Géháziról. Elizeus megtudta mindig előre a szíriaiak tervét, és mindig

egy lépéssel előtűk járt, azt hitték, hogy kém van közöttük és úgy gondolták, hogy elfogják a prófétát, elfogják a szíriaiak Elizeust. Hatalmas sereggel jöttek rá. Szolgája, Géházi bepánikolt: Jaj, Uram, Uram! Mi lesz velünk? Hát itt annyian vannak, az csak csuda! És Akkor imádkozott Elizeus és mondta: Uram! Kérlek, nyisd meg a szemét! Hadd lásson! Látott addig is Géházi? Persze. Hogyan látott? A természetes szemével, és látta, hogy nagyon sokan vannak, el akarják fogni őket. De a próféta hogyan látott? A szellemi szemével. Isten szemével. Megadta neki Isten azt, hogy betekintsen a szellemvilágba, és megláthatta, hogy sokkal többen vannak mellettük, mert annyi angyal van ott körülöttük, hogy sokkal-sokkal több, mint az ellenség. Tehát az ember elveszítette a természetfölötti látását, mert elveszítette a kapcsolatát Istennel. Most az ember természete romlottá vált. Ezt kell megérteni Ádám bukásával, hogy az ember vált maga romlottá.

Mit látunk mi? Azt látjuk, amit az ember cselekszik, de a mögötte lévő dolgokat csak Isten Igéje tudja nekünk megmutatni. Miért tesz az ember rossz dolgokat? Azért, mert romlott a természete. Azért, mert a természete a gonosztól való. Ezt az Efézusi levél 2. részében máris meg tudjuk tekinteni. Ott teljesen világosan írja:

Efézus 2,2.

2. Melyekben jártatok egykor e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, mely most az engedetlenség fiaiban munkálkodik;

Melyben jártatok egykor – ezt hívőknek írja már Pál apostol – e világ folyása szerint, a levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint, ama szellem szerint, amely most az engedetlenség fiaiban uralkodik. Tehát mit látunk? Azt, hogy az ember természete romlott lett, Isten természete helyett a sátán természete került az emberbe. Ez a természetes embernek az állapota, és minden ember ebben az állapotában születik meg, minden ember az Istentől való elszakadottság állapotában jön erre a földre. Miért tesznek rossz dolgokat az emberek? Mert rossz a természetük. Mert a gonosztól való a természetük. Ahhoz, hogy Isten meg tudja változtatni ezt, neki megvolt a megváltási terve. Istent nem érte meglepetésképpen, hogy az ember el fog bukni. Nem lepődött meg akkor, amikor Ádám engedetlen lett, és nem lepődött meg akkor sem, amikor átadta magát, és vele együtt az egész emberiséget a gonosz hatalma alá, hiszen Istennek már a világ teremtése előtt megvolt erre a megoldása, a megváltási terve. Az volt az Ő terve, az Efézusi levélben olvassuk, hogy minket a maga fiává fogad. Tehát Isten a saját gyermekének teremtette az embert. A gonosz ellopta, de Isten visszaszerezte. Isten terve a megváltás volt.

Mit tett Jézus értünk? Isten az Ő fiát feláldozta, elküldte erre a földre, ugyanúgy emberré lett, hozzánk hasonlóvá lett. Azért, hogy megváltsa, és megszabadítsa a gonosz hatalma alatt élő embereket. Jézus nem csak egy-két kiváltságos személyért halt meg, hanem minden emberért. Nagyon fontos, hogy saját magunkkal kapcsolatban gondolkodjunk. Isten személyekért halt meg, emberekért. Nem országért, nem egyházakért, nem felekezetekért, nem csoportokért, nem vallásokért, és lehetne sorolni mindazokat a téves elképzeléseket, amiről lehet hallani, hanem teérten személyesen. Nyugodtan monddjad, hogy Jézus értem halt meg személyesen! Jézus engem váltott meg személyesen! Miben állt a megváltás? Hogy kifizette minden emberért az árat. Az ember mélyre süllyedt, és ebben a bukott állapotában Isten megkérdezte, hogy Ádám hol vagy? Isten nem Ádám helyzetét kérdezte, a földrajzi helyzetét, mert Istenben nem működött a GPS valahogy, hogy nem tudta, hogy Ádám hol van, hanem az, hogy Ádám, hova estél le? Mi történt veled? Hova lettél? Elszakadtál tőlem! A gonosz hatalma alá kerültél!

Isten pedig kimentett minket, mert az ember a saját hajánál fogva nem tudja magát kihúzni ebből a helyzetből. Ezért Istennek kellett beavatkoznia, és Istennek kellett egy olyan árat fizetnie minden emberért, amit egyetlen egy ember sem tud kifizetni. Hiába is akarná, sokan akarják, de nem tudják kifizetni, mert ez az ár akkora, amire nem képes az ember, hogy ezt az árat kifizesse saját magáért. Az árat Isten kifizette, mégpedig az egyszülött Fiának, az Úr Jézus Krisztusnak feláldozása által. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy Jézus Krisztus magára vette a bűneinket, a fájdalmainkat, fölment a keresztre, meghalt értünk, eltemették, majd har-

madnapra föltámadt. Gyakorlatilag ez az evangélium. Amikor az evangéliumot hirdetjük, akkor mindig az az evangélium hirdetésének a csúcspontja, hogy Jézus feltámadt a halálból. Hogy Jézus él. Az ebben való hitünk az, ami által örök életet tudunk kapni. Mi nem egy halott Istenben hiszünk, nem egy vallásban hiszünk, nem valamilyen eszmerendszerben hiszünk, hanem egy személyben, egy olyan élő személyben, aki legyőzte a halált, aki megvásárolt bennünket, aki visszavásárolt minket a gonosz hatalma alól. A Kolosse levél írja, hogy aki megszabadított a sötétség hatalmából, és általvitt minket az Ő szerelmes Fiának az országába. Isten helyreállított bennünket. Kikre vonatkozik ez? Nyilván azokra az emberekre, akik elfogadják ezt az áldozatot, akik hisznek az Ő munkájában, hisznek az Ő munkájának az erejében, akik befogadják Őt. Ezt nevezik újjászületésnek.

Itt megállnék egy pillanatra. Nagyon-nagyon sok zűrzavar van az újjászületéssel kapcsolatban. Az újjászületés nem egy külső dolog. Az újjászületés egy teljesen belső dolog. Mi a szellemi halál? Elkülönülni. Azt jelenti a halál szó, hogy elkülönülni. Elkülönülni Istentől. Mi az újjászületés? Újra egységben, újra egygé lenni Vele. A kérdés az, hogy hol történik ez meg? Melyik az a részünk, amelyik újjászületik? Itt van a nagy zűrzavar, és itt vannak azok az emberek, akik látásba esnek, azt mondják, én nem is vagyok újjászületve! Befogadtam Krisztust, elfogadtam Őt, de még mindig ugyanolyan vagyok! Ugyanúgy gondolkodok, ugyanolyan a testem! Ha férfi voltál, férfi maradsz továbbra is, ha alacsony voltál, akkor alacsony maradsz, ha magas voltál, akkor magas maradsz. Miben nyilvánul ez meg? Ugyanolyan a gondolkodásmódom, ugyanúgy dühös leszek, ugyanúgy tudok örülni, mint előtte. Mi történt? Nem látok az égvilágon semmilyen változást! Azért, mert a változás nem a lelkünkben történik meg, amikor újjászületünk, nem is a testünkben, hanem abban a láthatatlan részünkben, amit úgy hívnak, hogy a szellemünk. Ezért hívják szellemi újjászületésnek.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Ki az az új teremtés? Ki az az új ember? Az az új teremtés, az az új ember, akit te nem láatsz. Mert a szellemed lett újjá teremtve. Egy új ember lettél. A bukott, ördögi, ádami természetű emberből lett egy isteni természetű ember. Akkor miért van az, hogy egy keresztyén ugyanúgy ideges lesz, ugyanúgy csinál olyan dolgokat, mint az újjászületése előtt? Pontosan azért, mert nincs megváltva a lelkünk, és nincs megváltva még a testünk. Bár Jézus kifizette az árat a kereszten a testünk megváltásáért is, de még ez nem jött el a valóságunkba. A testünk megváltása akkor fog megtörténni, amikor az Úr visszajön. Az Ő eljövetelekor. Pontosabban az elragadtatáskor, amikor föltámadnak először azok, akik Krisztusban hunytak el, és mi, akik élünk, elváltozunk és elragadtatunk az Úrral a felhőben. Ez akkor fog megtörténni. Itt vannak a növekedésünk kínjai. Ezt a címet akartam adni, de mégse adok ilyen címet, mert nem igazán felemelő, amikor kínlódásról beszélünk. De tényleg itt vannak a növekedésünk kínjai, és itt vannak a fejünkben azok az ellenmondások, és azok a kihívások, amiknek meg kell felelnünk. Hiszen a növekedésünk nem egy szempillantásban megy végbe. Amikor Isten újjáteremti a szellemünket, amikor befogadjuk Jézust, mi kell ehhez? Két dolog szükséges hozzá. Nem arra, hogy elmondj egy imát, az önmagában kevés. Első dolog az, hogy higgyünk Őbenne. Higgyük azt, hogy Ő Isten fia, meghalt, feltámadt. Amikor hallottuk az evangéliumot, amikor meghallottuk az örömhírt, akkor Isten szelleme bizonyosságot tesz a mi szellemünkkel. Isten a Szellemét, a Szent Szellemet azért küldte el, hogy tudjuk hirdetni az evangéliumot. A Szent Szellem, Isten Szelleme nélkül egyszerűen nem jutunk eredményre. Jézus elküldte a tanítványait, hogy hirdessék az örömhírt, hirdessék a jó hírt. De miután feltámadt, azt mondta nekik, hogy most itt maradtok, sehova nem mentek addig, amíg a Szent Szellemet el nem küldöm! Miért? Mert a Szent Szellem három dologban feddi meg a világot. A Szent Szellem tesz egy bűnösnek, egy bűnös szellemének bizonyosságot arról, hogy bűnös. A Szent Szellem nem a hívőt ítéli el, ezt nagyon fontos megérteni, hanem mit mondott Jézus? A János evangé-

liumban olvassuk a 14–15-ös részben, hogy megítéli a világot *bűn* tekintetében. Bűn. Tehát a világot fogja megítélni. Amikor az ember hallja az evangéliumot, hallja az örömhírt, hallja a jó hírt, akkor ott a szívében legbelül tudja, hogy bűnös. Tudja, hogy a saját erőfeszítéséből, a saját erejéből nem tud megállni Isten előtt. Erről a Szent Szellem bizonyoságot tesz.

Aztán mindenkinek megvan ahhoz a szabad akarata, hogy elfogadja Istent, vagy visszatartja az evangéliumot. Ez már az illető személy döntése. Isten meghagyta a szabadságot minden embernek, hogy ha akarja, akkor elfogadja az üdvösséget, ha nem, akkor elveszik. De Jézus ezért kifizette az árat. Ő ezért engesztelést fizetett. Azért tud ez megtörténni, mert az ár ki van fizetve. Miben állt az engesztelés, mik az összetevői? Először is az Úr Jézus Krisztus engedelmessége. Mindjárt felolvassuk a Filippiből azt az Igét, hogy Ő engedelmes volt, végig engedelmes volt az Atyának. Jézus megváltott bennünket, ez azt jelenti, hogy kifizette az árat értünk. Ezt a kötelékből való szabadulást a megváltás biztosítja. Isten végezte el, nem mi váltottuk meg magunkat, Ő végezte el a megváltás munkáját. Ezért vannak bajban az önmegváltó keresztények, mert nem képesek kifizetni magukért az árat semmilyen jó cselekedettel. Ugye a disznó mindegy, mit cselekszik, az disznó marad. Legfeljebb egy kicsit jobb disznó, vagy szebb disznó, de végül is bűnös marad. Egy bűnös mindegy, mit cselekszik, csak bűnös marad.

Jézus véráldozata eltörölte a bűnünket. Áldozatot mutatott be. Az áldozat az, ami eltörli a bűnt. Ez az engesztelő áldozat. Ennek megvolt az ószövetségben az előképe amit Jom Kippur napján a főpap mutatott be a Szentek Szentjében, de az nem eltörölte, csak elfedezte a bűnököt. Egy évig be volt söpörve a szemét a szőnyeg alá, egy évre békessége volt a népnek Istenel. Isten megbékült velünk az Ő Fia halála által, kiengesztelődött, és elfordította Isten a haragját, ezt hívják kiengesztelésnek. Tehát a megváltás, az áldozat, a megbékülés és a kiengesztelés – ez mind Jézus Krisztus engedelmessége által, az engesztelés által történt. Mit jelent ez? Az Úr azt akarja, hogy mindenki elfogadja ezt a kegyelmet, és minden embernek felkínálja. Az embernek itt van a szabad akarata, itt van a szabad választása.

Mi a kegyelem? A kegyelem az Isten feltétel nélküli szeretete, Isten kedvezése. Az újszövetségnek van huszonhét könyve, ha jók az emlékeim, abból huszonegy a levelek. A huszonegy levélből tizenhat levél úgy kezdődik, hogy kegyelem. Öt levél van, aminek nincs ott az elején a kegyelem, és öt levél van, aminek nincs ott a végén a kegyelem szó. Egy dolog biztos, hogy a kegyelem üzenete az újszövetség központi üzenete. Mert mindez Isten kegyelméből van.

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által, és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez.

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által, nem tőletek van ez, hanem Isten ajándéka, hogy senki ne dicsekedhessék. El kell, hogy fogadjuk Isten kegyelmét. A felkínált kegyelmet mindenki saját magának kell elfogadnia, így tudunk üdvösségre jutni. Tehát nincs adósságunk, mert az adóslevelünket Jézus a keresztre helyezte. Az Ő vére az volt örök engesztelő áldozat nemcsak a mi bűneikért, hanem az egész világért is, a János evangélium harmadik részében olvassuk.

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Nincs személyválogatás, ez minden emberre vonatkozik. Egy ultimátumot adott Isten: Aki hiszen és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, aki nem, az elkárhozik. Tehát Isten szabadságot adott arra minden embernek, hogy eldöntse, hogy a bűneiben marad, vagy elfogadja a felkínált kegyelmet. Nagyon fontos megérteni, még egyszer hangsúlyozom, hogy az üdvösség nem az ember érdeme. Isten ajándékba adta. Ki kell nyúlni érte a hit karjával és birtokba kell venni. Ez megint egy olyan dolog, amit csak a tükörben látunk meg, hogy Isten mit tett értünk. Én nem voltam ott a keresztnél, te nem voltál ott a keresztnél, fizikálisan egyikünk

sem volt jelen. De valaki ott volt, mégpedig az a személy, aki majd később bizonyosságot tesz neked a te szellemeddel együtt, Őt pedig úgy hívják, hogy a Szent Szellem. A Szent Szellem jelen volt akkor, amikor Jézus meghalt értünk, és jelen volt akkor is, amikor föltámadt, hiszen az Ő ereje által hozta ki a juhok nagy pásztorát a halálból. A kegyelem a megváltásban teljesül be, és folytatódik Isten kegyelme. Amikor a kegyelemről tanítanak, ott két nagy hibát lehet elkövetni. Az újjászületéssel nem ért véget Isten kegyelme. A Kolosse levél második részében van, hogy:

Kolosse 2,6.

6. Azért, amiképpen vettétek a Krisztus Jézust, az Urat, akképpen járjatok Őbenne.

Ezt tanítja az Írás. Ahogy kegyelemből vettük a Krisztust, ugyanúgy Isten kegyelmében kell, hogy megmaradjunk, mert minden Istentől van, minden az Ő jóságából, az Ő szeretetéből van, és mindez ajándék. Nem tudunk megdolgozni érte, és a sok munkamániás kereszténynek ez nagyon nagy problémát okoz. Szeretném, ha megértenétek, hogy vannak dolgok, amiért nem lehet megdolgozni. Akik szeretnék Isten kegyelmét a saját munkájukkal, a saját teljesítményükkel elérni, azok egyszerűen a kereszt munkáját gyalázzák meg. Isten munkájára mondják azt, hogy az én cselekedetem mégiscsak több, mint amit Jézus a kereszten tett! Valahogy ez így néz ki, és ez a dicsekvés, ami Isten előtt olyan, mint a szennyes ruha. Tehát nincs semmiben sem dicsekedésünk. Egy dolgot tudunk tenni, mindenben elfogadjuk Isten kegyelmét, a kegyelem forrása pedig Krisztus. A János 1,17-ben olvassuk:

János 1,17.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Mindenki újjászülethet, vagy elveszhet – szabad akaratából. Tehát Isten Szelleme által történik egy nagyon fontos dolog, és ma egy kicsit szeretnék innen elindulni, mert a növekedésünk az innen indul. Az, hogy Isten újonnan szül minket.

Efézus 4,15.

15. Hanem az igazságot szólván szeretetben, mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban;

Itt megállnék egy kicsit. Tehát még egyszer, szellem, lélek, test vagyunk. Melyik részünk az, ami újjá lett teremtve? A szellemünk. Ki teremtette újjá a szellemünket? Isten. El tudjuk-e ezt érni cselekedetekkel, jó cselekedetekkel? Nem, hanem Isten egyszerűen újjá teremtette. Új teremtések vagyunk Krisztusban. Mit mond, miután újjászületünk? Utána pedig növekednünk kell. Kiben? Mindenestől fogva növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban. A Krisztusban kell növekednünk. Itt megint vannak félreértések a szellemi növekedésünkkel kapcsolatban. Isten, amikor megteremtette a szellemünket, akkor egy tökéletes krisztusi embert teremtett. Eggyé lettünk Krisztusban. A Szent Szellem elpecsételt, eggyé lettünk Isten Szellemeivel. Isten Szelleme és a te szellemed egyesült. Egy tökéletes ember született. A szellemünk, amikor újjá lett teremtve, akkor tökéletes, egy teljesen új teremtés lett. Ha visszamegyünk a Mózes első könyvére, látjuk, hogy amikor Isten valamit teremtett, akkor mindig megállt, hogy igen, amit teremtett, az jó.

Minden, amit Isten teremtett, az jó, az tökéletes, ahhoz nincs mit hozzátenni. Amikor a világ, a gazdaság és minden a csúcson volt, az az állapot volt, amikor Isten megteremtette, onnantól kezdve minden csak csúszik lefelé. Isten tökéleteset teremtett, és ugyanez van az új teremtéssel is. Tehát az igazságot követvén szeretetben, növekedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban. A szellemünk tökéletes. Vitatkozgatnak azon keresztények, hogy a szellemünk csecsemő, vagy felnőtt? Nincs mit vitatkozni ezen, a szellemednek nincs kora, mert a szellemed örök. Annak nincs se csecsemőkora, se felnőttkora, annak állapota van. Amikor megteremtette Ádámot, csecsemőnek teremtette őt Isten? Vannak, akik azt mondják, hogy amikor Isten megteremti a szellemünket, akkor csecsemőnek teremti. Ez egy hazugság! Kértem Istent, ahogy tegnap imádkoztam, készültem az alkalomra, gondolkodtam az Igén, hogy adjon

erről világosságot. Uram, hogy van ez most tényleg, hogy teremtette a szellemünket? Felnőttnek, vagy csecsemőnek? És akkor nem hangokat hallottam, csak egyszerűen bevillant. Hoppá, hát Ádámot, hogy teremtette? Azt mondják, hogy Isten nem teremt szellemben felnőtt embert. Tényleg? Akkor Ádámot hogyan teremtette? Hol olvasod, hogy Ádám csecsemő volt, és adta neki Isten a cumisüveget és táplálta tejjel? Melyik Igében van ez? Ne keresd, mert nem találsz meg a Bibliában. Mert amikor Ádámot megteremtette, akkor egy kész felnőtt, tökéletes embert teremtett. Miért, mert mi volt Isten célja? Hogy sokasodjatok, szaporodjatok és töltsétek be a földet! Egy csecsemő pedig nem tud utódokat létrehozni, ugye? Ahhoz felnőtt emberre van szükség.

Szellemi értelemben ugyanez a helyzet. Gondolj bele, ha a szellemünk egy csecsemő lenne, óriási bajban lennénk, mert akkor ugyanott tartanánk, ahol eddig voltunk, akkor sehova ne jutottunk volna! De Isten egy tökéletes embert teremtett, egy olyan embert, aki képes arra, hogy Istennel együtt járjon. Ezért hiába próbálkoznak a pogányok. Egy kicsit megjobbíthatják magukat, egy kicsit megpróbálhatnak jobban viselkedni, lehet viselkedési normákat fölvenni, ami esetleg jobb a másikonál, lehet valaki egy kicsit jobb elveszett. De ki akar a legjobb ember lenni a pokolban? Senki, igaz? Ha pedig nincs közösségünk Istennel, ha újjá nem születtünk, akkor nem mehetünk be Isten országába. Ezt Jézus nagyon világosan leszögezte. Egy hit-tanítónak, Nikodémusnak magyarázta el. Tehát az újjászületés nem kívül történik, nem testben születünk újjá, ezek a reinkarnációs ostobaságok, amik emberi kitalációk, amiről a Biblia sehol nem beszél. Ezekről az elméletektől, ezektől az elvektől el lehet menni a pokolba, mert az ember újjászületése egy szellemi dolog. Az nem egy fizikai újjászületés, hogy újra megszületik az ember egy fizikai testben. Majd lesz egy „reinkarnáció”, amikor Isten ezt a romlott természetünket, ezt a romlott testet az Ő dicsőséges testévé hasonlóvá teremt, ami tökéletes lesz arra, hogy a mennyekiek ábrázatát is hordjuk, hogy olyan legyen a testünk, mint amilyen Jézusé. Nem lesz fájdalom, nem lesz betegség, és ez meg fog történni, ezt várjuk, hogy ez megtörténjen. Addig be kell érni azzal, ami van, és abból tudunk gazdálkodni, ami jelenleg van.

Róma 2,28–29.

28. Mert nem az a zsidó, aki külsőképpen az; sem nem az a körülmetélés, ami a testen külsőképpen van:

29. Hanem az a zsidó, aki bensőképpen az; a szívnek szellemben, nem betű szerint való körülmetélése az igazi körülmetélkedés, amelynek dicsérete nem emberektől, hanem Istentől van.

Világosan beszél ez az Igevers. A zsidó kifejezés alatt mi egy népet, egy etnikumot, egy *etnoszt* értünk. Isten az Ő népe alatt a *genoszt* érti, ami annyit jelent, hogy leszármazott, mert Istentől született. A keresztény egyébként zsidó, szellemben zsidó. Tehát meg kell érteni, hogy Isten népéhez tartozik minden ember, aki újjászületett, és ez belül történik meg. Most figyeljük meg az Efézus 4,24-et:

Efézus 4,24.

24. És felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.

Még egyszer fölolvassom: Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben. Szeretném megkérdezni tőled, hogy ezt növekedéssel el lehet-e érni? Ez az a dolog, amit növekedéssel soha nem tudsz elérni, hogy te Isten előtt igazgázz. Amikor Isten újjá-teremtett, akkor te Isten előtt igaz lettél. Isten előtt szent vagy, ezt hívják a helyzeti megszentelődésnek. Amikor megszentelődésről beszélünk, akkor a teológia két dologról beszél, a Biblia is két dologról beszél, amit megszentelődésnek hívnak. Van a helyzeti megszentelődés, és van egy folyamatos megszentelődés. Ezt a kettőt néha keverik az emberek, és amikor beszélünk a folyamatos megszentelődésről, akkor néhányan kiabálnak: Miről beszélsz, hát én már szent vagyok! Tényleg szent vagy, Isten előtt szent vagy. Mit jelent a szent? Azt, hogy Isten számára elkülönített. Isten gyermeke vagy, Isten népe vagy, Isten tulajdona vagy, Isten sáfára vagy.

Két módon kapcsolódunk Istenhez, egyszer úgy, mint Atya és fiú. Isten az Atyánk, mi pedig fiak vagyunk. És kapcsolódunk olyan módon is, hogy Ő a királyunk, mi pedig állampolgárok vagyunk, még pedig a menny állampolgárai vagyunk. Nagyon érdekes dolog jutott eszembe, hogy amikor Jézus tanította imádkozni a tanítványait, a Lukács 11,1-ben van, amikor azt mondják a tanítványok, hogy: Uram taníts minket imádkozni. Ezt megtaláljuk a Máté 6-ban az úgynevezett szinoptikus evangéliumokban. Ez a három evangélium, Máté, Márk és Lukács. A szinergia szót talán többen ismerik, azt jelenti, hogy egymás hatását erősítik. Tehát nem kioltják, hanem erősítik. Ugyanazt gyakorlatilag megtalálhatjuk mind a három evangéliumban, amik egymást megerősítik, és van még a János evangélium, amely egy kicsit eltér. Ugyanúgy megtalálhatjuk ezt a Máté evangélium 6. részében, amikor Jézus tanítja imádkozni az embereket. Nagyon fontos dolog, hogyha megnézzük a Miatyánk imájának a szerkezetét, az dicsérettel kezdődik. Úgy kezdődik, hogy: Miatyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved. Isten neve egy elkülönített név. Tehát dicsérettel kezdődik, és a vége is dicséret. Miről szól ez az imádság? Ami meg kell, hogy határozza a mi életünket, a mi hozzáállásunkat, növekedésünket is az, hogy a Te neved, a Te országod és a Te akaratod. Így kezdődik az ima, és Jézus így élt. A Te neved, a Te országod és a Te akaratod. Nem az én nevem, nem az én dicsőségem, az én elképzelésem, az én birtokom, meg az én akaratom. Hanem hogy kezdődik ez az ima? Még egyszer: a Te neved, a Te országod, a Te akaratod. Utána Isten nem feledkezik meg az Övéiről sem, utána jön a mi kenyerünk, szabadíts meg a gonosztól, és így jön tovább. A vége szintén egy dicséret.

Visszatérve, a lényeg az, hogy igazságban és valóságos szentségben teremtettünk újjá. Az egyharmad részed tiszta, szent szellem. Az egyharmad részed teljesen tökéletes, és ez nem a lelked és nem a tested állapota. Mi a cél? Az a cél, hogy ez a krisztusi ember, aki megszületett, ez az új ember kiábrázolódjék bennetek. Pál apostol is imádkozza, hogy: Imádkozom értetek, drága gyermekeim, akiket fájdalommal szülök, hogy kiábrázolódjék bennetek a Krisztus. Ennek az isteni fajta természetnek kell kiábrázolódnia bennünk. Az, hogy mi Isten előtt igazak legyünk, hogy mi Isten előtt szentek legyünk, hogy mi Isten előtt feddhetetlenek legyünk, ezt nem lehet növekedéssel elérni. Ezt ezerszer is szeretném hangsúlyozni, mert van, aki ezt növekedéssel szeretné. Nem ennek a részünknek kell növekednie. Nézzünk erre Igéket:

1Péter 1,23.

23. Mint akik újonnan születettek nem romlandó magból, de romolhatatlanból, Istennek Igéje által, amely él és megmarad örökké.

Van rengeteg nagyon jó szolgálat, nagyon jó szolgáló, és van egy csodálatos szolgálat, nagyon sokan olvastuk a könyveit. A könyvekkel a legnagyobb probléma az, hogy emberek írták, és az ember ismerete olyan, amilyen. Nincs egyetlen egy olyan ember, egyetlen egy olyan szolgáló ezen a világon, akinek az ismerete teljes és százszázalékos lenne, amikor mi magunk vonunk le következtetéseket. Van egy olyan, hogy exegezis, így nevezi a teológia, magyarul annyit jelent, hogy írás magyarázás. Pál apostol is mondja Timóteusnak, hogy: Vigyázz, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint olyan munkás, aki szégyent nem vall, aki helyesen hasogatja Isten Igéjét. A legjobb tanító, a legjobb prédikátor, a legjobb ember is eltéveszthet dolgokat. Beleeshet abba a hibába, amibe mindannyian beleestünk, hogy az ember Isten dolgait nem egy másik Igével támasztja alá, hanem a saját gondolatával. Vannak saját gondolataink, ezt a Biblia egyszerűen csak okoskodásoknak hívja. Ezért mondja Pál is, hogy foglyul ejtek minden gondolatot, minden okoskodást, amely az Isten értelme fölé emeltetett.

Vannak, akik itt rossz következtetést vonnak le. És ami nagyon nagy veszélye mindannyiunknak az úgynevezett behelyettesítő teológia, így nevezik, amikor az ember a saját elképzelése szerint, a saját logikája szerint próbál megmagyarázni valamit. Itt elcsúszott egy-két ember, azt írja itt az Írás: Mint akik újonnan születettek nem romlandó, hanem romolhatatlan magból – ebből valaki azt a következtetést vonta le, hogy az ember csecsemőnek születik meg, de ez az Ige nem erről szól. Ehhez egyetlen igeverset sem találsz a Bibliában,

hogyan az ember szelleme csecsemő lenne. Az ember szelleme vagy a romlott oldalról van, vagy isteni. Tehát vagy isteni, vagy ördögi és kész, itt a dolgoknak a vége. Vagy Istentől született, vagy még a sátán fennhatósága alatt van. Ez az igevers nem arra mutat, hogy az ember szelleme csecsemő! Addig is volt szellemed, mielőtt Isten újjáteremtette. Sajnos egy felnőtt szellemed volt addig is, de egy nagyon romlott, és ebben a romlottságban nagyon felnőtt volt, hiszen maga a hazugság atyjának a hatalma alatt volt minden ember.

De amikor újjászületünk, akkor romolhatatlan magból születünk újjá. Úgy, ahogy Ádámot Isten felnőttnek teremtette. Mit teremtett meg Ádámnak először Isten? A szellemét. Mit olvasunk a Mózés első könyvében? Teremtette az embert a saját képére és hasonlatosságára. Isten szellem, az ember is szellem. Mózés első fejezetének második könyvében mit olvasol? Hogy Isten testet formált az embernek és belehelyezte a testbe, belehelyezte a lelkét és a szellemét, életet lehelt bele. Mi volt addig azzal a testtel, amit Isten megformált, élt az? Nem élt. Mi adja az életet az ember testének? A szelleme és a lelke. A halál folyamatában, amikor különválnak a test, a szellem és a lélek, akkor mi történik? Akkor a test halottá válik, meghal. Tehát ugyanúgy, amikor Isten újjáteremtett bennünket, akkor mi ugyanúgy meghaltunk a Krisztussal a bűnnek, és Vele együtt feltámadtunk az örök életre.

1Péter 3,4.

4. Hanem a szívnek elrejtett embere, a szelíd és csendes szellem romolhatatlanságával, ami igen becses az Isten előtt.

Először is, az előbb olvastuk, milyen magból születünk? Romolhatatlan magból. Azt mindenki tudja itt, hogy minden mag hogyan terem? A fajtája szerint terem. Tehát ha kukoricát ültetsz el, az kukorica lesz, hiába akarsz búzát aratni. Amikor Isten romolhatatlan magjából mi megszületünk, az egy romolhatatlan gyümölcsöt hoz. A szellemünk el van pecsételve. Egy dolgot higgyél el magadról, és ha ezt megérted, akkor óriási lépést teszel előre, egy mérföldkő lesz az életedben, az Istennel való kapcsolatodban. Sok ember így gondolkodik: Hát én nem vagyok elég igaz Isten előtt, mert a múltkor is dühös lettem, bevágott elém az autó és morogtam! Lehet, hogy nem is vagyok újjászületve. Lehet, hogy Isten nem is szeret engem! – és elkezded magadat kárhozatni. Valóban teszünk ilyet, és ez nem helyes, de ebből megtudhatjuk azt, hogy még növekednünk kell a Krisztusban. Még nem formálódtunk át Krisztus képére és hasonlatosságára, hanem még mindig az indulataink urálnak bennünket. Hadd mondjak neked egy rossz hírt: ez így lesz egész életed végéig! Egyetlen ember nincs ezen a világon, aki azt mondja, hogy Ő már elérte volna, vagy, hogy tökéletes volna. Olvasuk a Filippi levélben, ahogy Pál apostol erről beszámol: Nem hiszem, hogy elértem volna. Nem hiszem, hogy tökéletes volnék. De egyet cselekszem, hogy ami előttem van, annak nekidőlök, ami mögöttem van, azt elfelejtem, és célegyenest igyekszem azon, hogy elváltozom a Krisztus képére és hasonlatosságára.

Az egész életünkben végig, amivel mindig problémánk lesz, az elménk és a hústestünk dolgai. Ezért a növekedés az életünk egész folyamán végbemenő folyamat, és senki sem mondhatja el, hogy ő már megérkezett. Azt elmondhatjuk, hogy úton vagyunk, ki esetleg néhány lépéssel előbbre, ki hátrébb. Van, aki most kezdi a Krisztussal való járást, vannak, akik régóta járnak Krisztussal, van, akin nagyon hamar meglátszik a növekedés, a fejlődés, van, aki lassabban fejlődik, van olyan is, aki leállt még a kezdeteknél. Olvasunk ilyet a Zsidókhöz írt levélben, igaz? Az 5. részben olvassuk, azt mondja nekik Pál apostol, hogy már tanítóknak kellene lennetek, de még mindig kezdők vagytok:

Zsidó 5,12.

12. Mert noha ez idő szerint tanítóknak kellene lennetek, ismét arra van szükségetek, hogy az Isten beszédeinek kezdő elemeire tanítson valaki titeket; és olyanok lettetek, akiknek tejre van szükségetek és nem kemény eledelre.

Amikor Pál apostol írta ezt a levelet, már valószínű, hogy harminc éve, vagy negyven éve szolgált. Lehet, hogy ők is húsz, harminc, negyven éve keresztények voltak, de még mindig

arról beszélt nekik Pál apostol, hogy nektek teje van még szükségetek és nem kemény eledelre, mert a kemény eledelt még nem bírtátok volna el. A növekedésünk itt nem a fizikai növekedést jelenti, hanem a szellemi növekedésről beszél. Péter levelét az előbb elolvastam: Mint akik újonnan születettek nem romlandó, hanem romolhatatlan magból, amely él és megmarad örökké. Tehát amikor megszületünk, föl kell öltöznünk ezt az új embert.

1Péter 1,3–4.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámasztása által,

4. Romolhatatlan, szeplőtelen és hervadhatatlan örökségre, amely a mennyekben van fenntartva számunkra,

A Kolosse levél egész harmadik fejezete a növekedésünkről szól, arról, hogyan növekedjünk.

Kolosse 3,10.

10. És felöltöztetek amaz új embert, aki megújul annak képére és hasonlatosságára, aki teremtette azt.

Kell, hogy a belső emberünkben, a lelkünkben elváltozzunk. Egyharmadrészünk, a szellemünk száz százalékgig szent. Amíg az ember hozzájárulást ad a sátán terveihez, addig a sátán azon lesz, hogy elhitesse veled, hogy Isten nem szeret téged, mert te nem vagy krisztusi. A Kolosse levél írja, hogy Isten az, aki alkalmasakká tett bennünket a szentek örökségében való részvételre a világosságban – ez a Kolosse levél első részében van. Tehát Isten alkalmasá tett, miért? Mert újonnan szült minket, mert beleszülettünk Isten országába, és az alkalmas voltunk pedig Istentől van. Ha tényleg féljük Istent, ha elköteleztük magunkat, ha új teremtetek vagyunk, akkor kiábrázolódik belőlünk a Krisztus. Ugyanúgy, ha féljük Istent, ha szeretjük Istent, akkor ugyanazt szeretjük, amit Isten szeret, és ugyanazt gyűlöljük, amit Ő gyűlöl.

Volt erről a múltkor tanítás, azóta hallottam másokat is tanítani arról, hogy igen, Isten haragszik és Isten gyűlöli a gonoszt. Isten nem az embert gyűlöli, hanem a gonoszt gyűlöli. Ha Isten gyűlöli a gonoszt, akkor nekünk is gyűlölni kell azt, és amit Isten szeret, azt nekünk is szeretni kell. Ez a felnőttkor. Vagyis nem támogatjuk a gonosz viselkedést. Az embereket szeretjük, de nem támogatjuk például a homoszexualitást. A homoszexuális embereket szereti Isten, és őket nekünk is szeretnünk kell, de magát a homoszexualitást egyszerűen gyűlöli, ezért nekünk is gyűlölnünk kell. Mert Isten bűngyűlölő, Isten nem ért ezzel egyet. Teljesen mindegy, hogy ki mit állít, ki mit mond, melyik hatalmas ember mit mond, mert egyik sem hatalmasabb Istennél. Ha egyszer Isten azt mondja, hogy ez egy gonosz dolog, akkor gonosz dolog. Ehhez fel kell, hogy nőjünk és meg kell, hogy értsük. Isten világosan mondja, hogy álljunk ellen az ördögnek, és megfut tőlünk. Mi tesz erre bennünket alkalmassá? Ha felnövekedünk Krisztusban, ha megismerjük Isten útját, akkor tudunk felnőtt keresztényként viselkedni, akkor tud bennünket Isten használni. Amíg csecsemők vagyunk, addig nagyon könnyen az ördög prédájává válhatunk, mert a csecsemők tejen élnek, a tejen pedig nem lehet felnőttkorra jutni. Egy nagyon kedves, aranyos anyukával beszélgettünk egyik héten és azt mondta, hogy a fiacskája még mindig szopizni akar, pedig már jön a foga, nem akar még mindig leválni a tejről. Eszembe jutottak a drága keresztények, jómagam is, meg mások is, akik szeretünk tejen élni. Mit jelent a tejen élés? Egyáltalán, hogy lesz a tej? Gondolkodtatok már ezen? Ahhoz, hogy egy anyukának teje legyen, ahhoz neki szilárd eledelt kell enni, bonyolult biológiai folyamatokon keresztül végül is eljut oda az anyuka, hogy lesz teje. De a csecsemőnek nincs tej, ha az anyuka nem eszik kemény eledelt. Ugyanez a helyzet a drága szentekkel is, ha még mindig azt várják, hogy vasárnaponként valaki megetesse őket egy kis tejjel, addig még mindig azzal táplálkoznak, amit valaki szilárd eledelként fogyasztott – helyettük. Ha mi tanulmányozzuk az Igét, akkor elsősorban azért tanulmányozzuk, mert mi magunk épülni akarunk, és amikor eljutottunk egy ismeret szintre, akkor Isten elvárja tőlünk, hogy már mi tápláljunk másokat. Ezt nem Varga Istvántól várja el Isten, vagy valamelyik másik prédikátortól, hanem mindenkitől,

tőled is. Föl tud-e nőni felnőttkorra a gyerek csak tejen? Tetszik vagy sem, le kell választani, és abból visítás van, abból nem alvás van, mert a gyerek bizony nem szeretne rágni.

De előbb-utóbb nekünk kell tanulmányoznunk magunknak az Igét, mert nem elég az, hogy vasárnap kiskanállal kapunk egy kis táplálékot, mert azon csak a csecsemőkorig lehet eljutni. Mindenkinek el kell jutnia arra a szintre, hogy ő maga tanulmányozza Isten Igéjét. Tudom, hogy minden gyermekben ott van a vágy arra, hogy ő felnőtt legyen. Isten még jobban szeretné, hogy a gyermekei felnőjenek. Szeretné, ha hordoznánk azokat a családjegyeket, amelyik családba beleszülettünk. Fizikai szinten is így van, beleszülettünk egy családba, és hordozzuk annak a családnak jegyeit. Vagy amikor az unoka hasonlít a nagypapára, akkor dagad a büszkeségtől, hogy hát igen, hasonlít a nagypapára és olyan okos is, mint a nagypapa, olyan szép, mint az anyuka vagy a nagymama. Isten is szeretné, ha az Ő képére és hasonlatosságára elváltoznánk. Bennünk a Krisztus értelme van. Nézzük Jézust, aki a növekedésben a mi példánk:

Filippi 2,5–8.

5. Annakokáért az az indulat legyen bennetek, mely volt a Krisztus Jézusban is,

6. Aki, mikor Istennek formájában volt, nem tekintette zsákmánynak azt, hogy Ő az Istennel egyenlő,

7. Hanem Önmagát megüresítette, szolgálai formát vett fel, emberekhez hasonlónak lett;

8. És mikor olyan állapotban találtatott mint ember, megalázta magát, engedelmes lévén halálig, mégpedig a keresztfának haláláig.

Ki a mi példánk a növekedésben? Maga Jézus! Ő emberré lett, s megszületett egy fizikai testben. Ő Istenként létezett, és Isten ma is, de kiüresítette magát isteni hatalmából. Ő a Szent Szellem által, mint Krisztus, vagy magyarul Felkent, vagy héberül Messiás szolgált itt a földön. Ő ugyanúgy ember volt, ugyanúgy emberként született meg. Ha odalapozunk a Bibliában a Lukács evangélium 2. részéhez, akkor ott látunk valami nagyon-nagyon fontosat, ez egy nagyon-nagyon fontos igevers. Jézus példát ad nekünk, hogyan kell növekednünk. A Biblia leírja, hogy melyik az a részünk, amelyik növekedik, és azt is leírja, hogyan kell növekednünk. Nézzük meg, négy dolgot említ a Biblia!

Lukács 2,40.

40. A kisgyermek pedig növekedék és erősödék szellemben, teljesedve bölcsességgel; és az Istennek kegyelme volt Őrajta.

Tehát négy dologban növekedik. A testének az állapotában, növekedik szellemben és bölcsességben, és az Isten és az emberek előtt való kedvességben. Ebben a négy dologban kellett növekednie Jézusnak. Nekünk ugyanúgy ebben az állapotunkban kell növekednünk. A passzivitás támogatja a gonoszt. Tehát azok az emberek, akik még csecsemők, könnyen prédájává válhatnak a gonosznak. Jézust megkísértette a gonosz? Megkísértette. A szolgálata első pillanatában azt kellett megtapasztalnia, hogy a sátán Őt megkísértette. Jézus ellenállt? Igen, ellenállt! A kísértés önmagában véve nem bűn, de Jézus nem adta meg magát a gonosznak. Neki ugyanúgy emberi mivoltában kellett megállnia a gonosszal szemben, ahogy nekünk is meg kell állni. Tehát a növekedésben a mi példánk maga Jézus. Nekünk ugyanazokat a dolgokat kell tennünk. Három korcsoportot különböztetünk meg a növekedésben.

1János 2,12–14.

12. Írok néktek, gyermekek, mert a ti bűneitek megbocsáttattak az Ő nevéért.

13. Írok néktek atyák, mert megismertétek Őt, aki kezdettől fogva van.

14. Írok néktek ifjak, mert legyőztétek a gonoszt. Írok néktek fiacskák, mert megismertétek az Atyát.

Itt három korcsoportról beszél a Biblia. A csecsemőkről, az ifjakról, a vénekről vagy más-képpen nagykorúakról. Nézzük a csecsemőkort ismertetőjeleit! A csecsemő tejjel él, még nem képes arra, hogy másként táplálkozzon, ahogy az előbb is említettem.

1Péter 2,1–2.

1. Levetvén azért minden gonoszsgot, minden álnokságot, képmutatást, irigykedést, és minden rágalmazást,

2. Mint most született csecsemők, az Ige tiszta, hamisítatlan teje után vágyakozzatok, hogy azon növekedjétek;

Hol indul mindenki? A tiszta hamisítatlan tejen. Mindenki így kezdi! De ezen nem tudunk felnőni, ezzel el tudunk jutni egy darabig, de utána szükségünk van a keményebb eledelre.

1Korinthus 3,2.

2. Tejnek italával tápláltalak titeket, és nem kemény eledellel, mert még nem viselhettétek volna el, sőt még most sem viselhetitek el:

Tehát el kell kezdenünk táplálkozni Isten Igéjével. Meg kell ismernünk Isten mélységeit. Ezt már fölolvastam az előbb a Zsidó 5,12-ből, hogy már tanítóknak kellene lenniük, de még mindig Isten kezdetleges beszédére volt szükségük a zsidóknak. Mi a probléma a csecsemőkkel? A csecsemőnek egyetlen problémája van, az, hogy önközpontú. Mivelhogy a romlott, bukott, ádami, ördögi természettel jön az ember a világra, ezt már lehet látni egy picike csecsemőn is. Senki nem tanította meg neki, hogy önközpontú legyen, és mégis egy csecsemő önközpontú. Csak magával foglalkozik. Ha most itt lenne egy kétéves gyerek, abszolút nem érdekelné, hogy én miről prédikálok. Neki megvan a saját elképzelése, esetleg végigüvöltene az egész alkalmat, és az sem érdekelné, hogy esetleg te meg akarod hallgatni, mert téged érdekel az, amiről szó van. Egy csecsemő nem önálló, vele csak úgy történnek a dolgok. Sokat beszél, általában csak magáról, bár tudják, hogy Isten csak egy van, de általában azt nem tudják, hogy azok nem ők. A csecsemővel ez a probléma. Minden körülötte kell, hogy forogjon, mindenkinek vele kell foglalkoznia, mindenki rá kell, hogy figyeljen. Mindent elkövet, hogy magára vonja a figyelmet, nagy zajt csap maga körül, sajnálatja magát, ha kell, panaszkodik, ha kell, hisztizik, ha kell, duzzog. Ezek a csecsemőkre jellemző jelek. Sajnálatja magát, sajnálókat gyűjt maga köré, ő a legfontosabb személy, ha lehet, mindenkit kihasznál, mindenkinek őt kell szolgálnia, az ő kívánságait kell teljesíteni. Ha elveszik a játékát vagy nem az ő szabálya szerint játszik valaki, akkor durcás lesz. Tör, zúz, rombol, pusztít, hogyha kell, árulkodik, bosszút áll a testvéreire, összetöri a játékát, ha úgy jön, mindenkinek dicsekszik. Ezek olyan csecsemőre jellemző jegyek, amivel mindenki megszületik. Minden egyes ember! Ezzel nincs is semmi baj. A probléma az, ha valaki még hatvan-, hetven-, nyolcvanéves korában is ilyen, akkor még nem nőtt fel. Nem mondhatja el azt, hogy krisztusivá lett.

Márpedig ha kiskorúak vagyunk, akkor nem tudjuk az örökségünket birtokba venni! Bár örökösök vagyunk, bár birtokoljuk a Szellemet, ott van a szellemünkben a gyógyulás, ott van a szellemünkben Isten minden ajándéka, ott van minden, ami erre az életre nekünk szükséges ahhoz, hogy győztes életet tudjunk élni, hiszen a bensőnkől fog kiáradni Isten ereje. De Isten ereje nem tud áradni, mert az elménk egyszerűen leblokkolja Isten erejének az áradását. Nagyon sokszor jöttök hozzánk, hogy imádkozzunk, például a gyógyulásotokért. A tükörbe bele kell nézni, mert a Biblia azt mondja, hogy mi már a Krisztus sebeiben meggyógyultunk! Bennünk van Isten ereje, bennünk van mindaz, ami föl tudja szabadítani Isten erejét. De Isten ereje be van zárva a szellemünkbe, és az elménk annyira lezárta a zsilipet, hogy nem engedni azt, hogy az isteni erő, az isteni természet tudjon áradni.

A Róma 8-ban gyönyörűségeesen leírja Isten Igéje, hogy mi a helyzet a gyógyulásunkkal kapcsolatban. Ez az egyik legerőteljesebb igevers a gyógyulásról, és nemcsak a gyógyulásról, mert Isten mindent odahelyezett a szellemünkbe. Minden ott van! Minden, amire szükségünk van ebben az életben, azt Isten elhelyezte bennünk. A hitünk által tudjuk felszabadítani azt az erőt, amit Isten belénk helyezett. Nyilván a szellemed éppen ezért nem csecsemő, hanem erőteljes, ott van benne Isten szellemének az ereje. Mi a problémája az embernek? Az, hogy a test szerint gondolkodik és a test szerint jár. Azt írja az Írás itt a Róma 8-ban, hogy ha szellem szerint jártok, akkor éltek, ha test szerint jártok, akkor meghaltok. Hogyan gondolkodik az ember? Természetes szinten gondolkodik. Például az orvos azt mondta, hogy elkaptam az új

vírust. Mit csinál egy természetes ember? Hát, ha az orvos azt mondta, akkor mit tehetünk, elkaptuk, mit tehetünk? – és föltesszük a kezünket és megadjuk magunkat. Mert ezt mondta az orvos. Legfeljebb felhívok egy-két keresztényt. Figyelj, imádkozz értem, hogy megsza-
baduljak ettől a vírustól! Így tesznek általában a keresztények.

De mi az igazi valóság? Az, hogy benned van az az erő, amely kirúgja a testedből az összes vírust, az összes daganatot és az összes betegséget! Ott van bennünk az az erő! Hogyan gondolkodunk? Test szerint gondolkodunk. Egyszerűen meg kell értenünk azt, hogy a szelle-
münkben ott van a gyógyulás, mi már megkaptuk kétezer évvel ezelőtt, a Krisztus sebeiben meggyógyultunk. Ott van bennünk az az erő, de a meg nem újított elménk és a testiségünk miatt Isten Szelleme nem tud kiáradni. Isten Szelleme úgy tudja megérinteni a testünket, ha át tud jönni a lélek szintjén. Ha köröket rajzolnék, akkor legbelül van Isten Szelleme, utána van a lelkünk, majd a testünk. A szellemünk nincs kapcsolatban közvetlenül a testünkkel, nem tud a testünkre hatni, csak az érzékeinken keresztül. Ha nem szabadítjuk fel a hitünket, akkor Isten ereje nem tud fölszabadulni.

Nézzétek meg, amikor Jézus elment Názáretbe, ugyanaz az Úr Jézus, ugyanaz az Isten Fia, ugyanaz a Felkent, aki ugyanazt tette Názáretben is, mint máshol és mit ír az Írás? Nem tehetett ott semmi csodát az ő hitelenségük miatt, mert leblokkolták Isten erejét. Le tudjuk állítani Isten erejét? Igen, le, ezt írja az Ige. Igen, le tudjuk állítani, mert Isten saját, szabad akaratot adott nekünk. Ott van minden! Ha a bankszámládra nézel, akkor látod, hogy üres, és azt mondd: nincs pénzem. De mit mond az Biblia? Isten pedig betölti minden szükségemet az Ő dicsőséges gazdagsága szerint. Melyik az igazság, melyik a valóság a számunkra? Hagyjuk, hogy Isten ereje áradjon a bensőnkéből és azt a fizikai valóságunkba hozza, hogy felszabadítsa Isten erejét, vagy leblokkoljuk a hitelenségünkkel? Ezért fontos megérteni, hogy a szellemünk az, ami tökéletes. Amit meg kell újítani, az pedig az elménk. Tehát a bölcsességben kell növekedni. Nézzük tovább az Igét!

Róma 8,9–11.

9. Ti azonban nem test, hanem Szellem szerint éltek, ha ugyan az Isten Szelleme lakik bennetek. Akiben pedig nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.

Miért vagy te a Krisztusé? Mert benned van a Krisztus Szelleme. Nem azért, mert olyan szuper lennél és mindent jól csinálsz és soha semmit nem tévesztesz el. El fogod téveszteni, de fel kell ismerni, meg kell térni belőle, ki kell igazítani magunkat. Ennyi a dolgunk!

10. Hogyha pedig Krisztus bennetek van, jöllehet a test holt a bűn miatt, a Szellem azonban életet ad annak a megigazultság miatt.

Azért, mert igazak vagyunk, igazzá tettünk, mert tökéletes igazságban és szentségben teremtettünk újjá, mint ahogy olvastuk az előbb az Igében. Mi történik, akkor, ha Isten Szelleme van a te szellemedben? Ott nem egy csecsemő van, hanem erő, dinamit, de nem tud addig robbanni, amíg tüzet nem kap, tehát, amíg hitet nem kap.

11. És ha annak a Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, ugyanaz, aki feltámasztotta Krisztus Jézust a halálból, megeleveníti a ti halandó testeiteket is az Ő tibennetek lakozó Szelleme által.

Ez a leghatalmasabb dolog. Még egyszer aprólékosabban átme gyünk ezen, túl fontos ez az igevers, hogy csak így átsiessünk rajta. Nézzük! Annak a Szelleme lakik bennünk, aki Krisztust feltámasztotta a halálból? Igen, annak a Szelleme lakik bennünk. Ha Krisztust ugyanaz a Szellem, aki bennünk lakik, föl tudta támasztani a halálból, akkor ugyanazt a munkát képes Isten Szelleme elvégezni bennünk, amit elvégzett Krisztus Jézusban. Mit jelent az, hogy megeleveníti? Életet ad. Mert mi van bennünk? Az isteni élet. Mi árad a szellemünkből? Ami benne van. Az isteni élet árad a szellemünkből. De mi történik, ha zárva van a zsilip, a lélek fogadóképtelen, azt mondja, hogy én ezt nem hiszem! – akkor becsuktad, bezártad az ajtót. Isten Szellemének az áradását egyszerűen leállítottuk a hitelenségünkkel. Ezért kell a lélek szintjén növekedni. Isten dolgait nem tudjuk megérteni a fizikai szinten.

1Korinthus 2,14.

14. Érzéki ember pedig nem foghatja meg az Isten Szellemének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy szellemileg lehet azokat megítélni.

Mert ha az érzékeink alapján próbálunk meg elvenni Istentől valamit, akkor kész, vége, leblokkoltunk. Na, de hát ott van ez a betegség, az orvos is megmondta, ott van még a lelet is! Így van, ezek a tények! A hit nem a tényeket tagadja, mert ez a másik szélsőség, ez a másik butaság, hogy én aztán nem vagyok ez, én aztán nem vagyok az, de ott a lelet. Nem ez a hit! Hanem amikor érvényesítjük azt a valóságot, hogy igen, az ott van, de ott van bennem Isten ereje, ott van bennem Isten Szelleme, ott van bennem ugyanaz a Szellem, aki a juhok nagy pásztorát kihozta a halálból! Ha Őt kihozta a halálból, akkor az én halandó testemet is éppé, egészsé, elevenné fogja tenni. Ez a hit! Ilyenkor tud felszabadulni Isten ereje, mert úgy teszek, ahogy az Ige mondja.

Könnyű ezt elmondani, könnyű ezt elprédikálni, de ugyanúgy mindenkinek meg kell harcolnia a hitnek ezt a szép harcát, amikor jönnek a kihívások. Ami a legfontosabb, az ördög méregfogát ma kihúzzuk, mert ez az ördög méregfoga, hogy kárhozzat téged. De tudjad, hogy a Róma 8,1 azt mondja, hogy nincs immár kárhozzatásuk azoknak, akik a Krisztus Jézusban vannak, akik nem test szerint, hanem szellem szerint járnak. Semmi kárhozzatásuk! A te egyharmad részed, a te bensőd, az teljesen, száz százalékban igaz Isten előtt. Megigazult, és Krisztus él benned! A Róma 8,2 pedig azt mondja, hogy a Krisztus Jézusban való élet szellemének törvénye megszabadított a bűn és a halál szellemi törvénye alól. Tehát szabadok vagyunk! A bűn zsoldja a halál – írja a Róma 6,23-ban az Írás. Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet. Mi a bűn zsoldja? A halál. Mikor jött be a halál? Amikor Ádám elbukott. Az első Ádám elrontotta, az utolsó Ádám pedig helyrehozta. Bennünk él Isten Szelleme, és ha ez a Szellem kiárad, ott mennie kell a betegségnek, mennie kell a vírusnak, és mennie kell mindennek, ami az ördögtől van! Isten országa bennünk van! Ezt a Lukács 17,21-ben tanítja Isten Igéje, hogy Isten országa nem szemmel láthatóan jön el, hanem bennünk van. A szellemünkkel hova kapcsolódunk? Isten országához kapcsolódunk. A szellemünkkel a szellemvilághoz kapcsolódunk. A bukott ember is, a szellemi ember is. A bukott ember a szellemében a gonoszhoz kapcsolódik, a mi szellemünk Istennel van összeköttetésben. A szellemünkön keresztül árad ki Isten ereje az egész testünkre. Bennünk van Istennek az az ereje, amely által képesek vagyunk legyőzni a bűnt, képesek vagyunk győztesek lenni az életünk minden területén. Te Krisztusban egy új teremtés vagy!

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Dicsőség legyen az Úrnak! A jövő héten folytatjuk! Legyen hála és dicsőség az Úr Jézus Krisztusnak! Dicsérjük az Urat! Nagyon-nagyon rendjén van ez, amikor az imánkat, az összejövetelünket a dicsérettel kezdjük, az imádattal kezdjük. Van az ima és van az imádat, majd erről is lesz szó, egyszer hisszük, hogy eljutunk odáig, hogy megnézzük, hogy mi a különbség a kettő között. Nagyon fontos, hogy így zárjuk és dicsérjük az Urat. Ha bármi gondunk van, akkor egyszerűen csak dicsérjük Istent. Nézzétek meg, Pállal és Szilással mi történt, amikor a börtönben voltak? Mit hozott a dicséret nekik? Szabadulást! Amíg mások ott sajnáltatták magukat, addig ők Istent dicsérték. Lehullottak a bilincsek, és a mi bilincseink is így hullanak le. Bármilyen gondunk, bármilyen bajunk van, dicsérjük Őt. Adjunk hálát Neki! Köszönjük az Úr Jézus Krisztus kegyelmét! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.